

Mulighed, at Forholdene kunde forandre sig, saaledes at man kunde gaa bort fra den udvidede Beføjelse, som Justitsministeren har haft siden 1917.

Jeg har den Ære paa Flertallets Vegne at anbefale det høje Ting at vedtage det foreliggende Lovforslag med det eneste Ændringsforslag, som begrænser Lovens Gyldighed til Udgangen af 1921.

Steinke: Jeg vil gerne begynde med at takke den højtærede Justitsminister for den Beredvillighed, hvormed han i Udvalget har givet os alle de Oplysninger, som vi ønskede. Naar Forholdet ikke desto mindre er det, at i hvert Fald jeg ikke har faaet noget klart Overblik over, hvor mange Udvisninger der er foretaget med Hjemmel i det foreliggende Forslags Forgængere, saa skyldes dette dels, at en Del af de Sager, der har været Tale om, ikke for Tiden finder sig i Justitsministeriet, dels, at der ikke indenfor Udvisningerne er sondret skarpt imellem, om den paagældende har boet her i 2 Aar eller ikke, altsaa sondret mellem dem, der falder ind under den ekstraordinære Lovgivning, og dem, hvis Udvisning sker ifølge en almindelig Bemyndigelse for Justitsministeriet i Henhold til Loven af 1875. Imidlertid fremgaar der dog en Del af det Materiale, Justitsministeriet har tilstillet Udvalget. Det fremgaar deraf, at siden den ekstraordinære Lovgivning kom frem, altsaa efter 22. November 1917, er der sket endelig Udvisning af 120 Personer, men af disse 120 Personer har ikke mindre end 75 ikke opholdt sig her i Landet i 2 Aar og er altsaa udviste med Hjemmel i den almindelige Lovgivning. Med Hensyn til de resterende 45 Tilfælde er Forholdet endvidere det, at der kun har kunnet skaffes Oplysning om de 28, medens de 17 er tvivlsomme — i denne Forbindelse altsaa; for disse 17's Vedkommende har det ikke været muligt i Øjeblikket at paavise, hvorvidt de har boet mere eller mindre end 2 Aar her i Landet. Det er altsaa særlig 28, om hvilke det er givet, at de er udviste i Henhold til den ekstraordinære Lovgivning. Udvisningsgrundene fordeler sig ifølge Oplysningerne fra Justitsministeriet saaledes: Spionage 2, Overtrædelse af Udførselsforbud 3, falsk Legitimation eller lignende 1, Overtrædelse af Straffelovens Bestemmelser, særlig gennem Berigelsesforbrydelser, Sædelighedsforbrydelser eller Voldsforbrydelser, 8 Tilfælde, Valutahandel og Børsspil under utilladelige Former 4 og endelig Bolschevikagitation 10. Medens vi i hvert Fald ikke paa Forhaand vil have

noget at indvende imod de førstnævnte 18 af disse Udvisninger, der er sket paa Grund af Forbrydelser og lignende, er vi noget mere betænkelige ved Udtrykket „Bolschevikagitation“. Jeg har nemlig faaet det Indtryk ved at høre opmærksomt efter den højtærede Justitsministers Udtalelser paa disse Punkter, at han egentlig har saadan en Art Pose, hvori han gemmer forskellige Anskuelse, der ligger til Venstre for de Anskuelse, som han anser det for passende at nære i et velordnet Samfund, og alle de Anskuelse, der puttes ned i denne Pose, stemples saa som Bolschevisme. Jeg har endvidere faaet den Opfattelse, at den højtærede Justitsminister i denne Pose ogsaa har gemt adskillige Tilfælde, hvor Grunden til Udvisningen i Virkeligheden kun har været Deltagelse i en eller anden Strejke, maaske lidt mere end Medfølgen i denne Strejke, altsaa en vis aktiv Optræden ved Strejkens Begyndelse, uden at der dog i øvrigt har været oplyst noget om, at vedkommende har drevet Agitation eller vist en Optræden, der kunde anses som farlig for den offentlige Orden eller Sikkerhed. Men naar vi altsaa ser paa dette samlede Antal Udvisninger, vil vi se, at der ganske vist er sket ikke saa faa egentlige Udvisninger, nemlig 120 i de sidste Aar. Jeg har jo her, som jeg sagde ved første Behandling af Sagen, ganske bortset fra de mange Tilfælde af Fjernelse fra Landets Omraade, hvor der kun var Tale om Nægtelse af Forlængelse af midlertidig Opholdstilladelse eller Nægtelse af Indrejsetilladelse, og kun talt om de Personer, som særlig dette Lovforslag omtaler. Blandt disse mange Udvisninger, siger jeg, er der kun meget faa, der er sket med speciel Hjemmel i denne ekstraordinære Lovgivning, højst mellem 28 og 45. Da den højtærede Justitsminister nu endvidere i Udvalget ikke efter vor Formening har forelagt saadanne Oplysninger, der efter vort Skøn nødvendiggør en Forlængelse af denne ekstraordinære Lovgivning, som i sig selv forekommer os betænkelig saa længe efter Krigens Ophør, har vi ikke ment at turde stemme for dette Lovforslag og har altsaa ikke kunnet følge Udvalgsflertallet, end ikke, om denne Ændring, som vi i øvrigt tiltræder, om Indskrænkning af Lovforslaget til 1 Aars Gyldighed skulde blive vedtaget. Noget medvirkende til vor Opfattelse har det jo ogsaa været, at der i den senere Tid er rejst saa stærk Kritik mod Justitsministeriets Brug af Loven af 1875, en Kritik, der ogsaa i denne Sal er kommet til Orde ved flere forskellige Lejligheder fra forskellige af mine